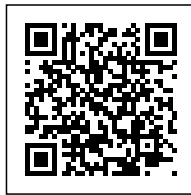

XUÂN CẨM

Xuân cảm

Đông tàn, tuyết rụng, ánh trời quang
Cảnh vật dường như mới điểm trang.

Cây cỏ thắm tươi... hoa nở đẹp;
Nước non rạng rỡ nắng hanh vàng.
Hồi chuông trừ tịch vừa buông tiếng

Tràng pháo giao thừa đã nổ vang.
Thiên hạ rủ nhau đi lễ Phật
Người người náo nức **đón xuân sang**.

Xuân

 Gió xuân lướt nhẹ cành đào,
 Hồ trong lơ lửng cánh bèo nghiêng nghiêng.
 Mây trôi về cõi vô biên,
 Hạt mưa rải rác khắp miền nhân gian,
 Chuông chùa xa vọng ngân vang,
 Sưởi hồn lạnh đốt lò nhang “chân thường”.
 Ngàn mai nở đóa hoa vàng,
 Non sông in nét hào quang sáng ngời.
 Không gian vẫn đất, nước, trời,
 Và xuân trước với xuân này khác chi?
 Sáng lên! **ánh sáng Từ Bi**,
Nhân sinh tỉnh giấc mê si... canh trường!
 Mùa xuân, mùa của sắc hương,
 Ý xuân lưu luyến; tình xuân dạt dào...
 Khắp trời ngợp những trăng sao
 Vạn-Xuân-Hoa nở thắm vào hồn say...
 Hoa xuân quyện gió xuân bay,

Gió xuân phảng phất vờn mây mang về...

Thiền sư Trí Tạng Đức Nhuận